

המבקשת: **נוסבאום - אריגי ריפוד בע"מ**
ע"י ב"כ עורך הדין עמית מנור
ו/או יוקי שמש
מגדל "נס" - קרית עתידים
ת.ד. 58132 תל אביב 61580
טל: 03-6489599; פקס: 03-6489455

- נ ג ד -

המשיב: **עזריאל פויכטוונגר ת.ז. 001447424**
מרח' בן יהודה 5, פתח-תקוה

בקשה לאישור הגשת תובענה ייצוגית
עפ"י סעיף 210 לחוק החברות, התשנ"ט – 1999

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן החלטה בבקשות המפורטות להלן:

א. לאשר למבקשת להגיש את התובענה, שהעתקה מצורף לבקשה זו ומסומן **כנספח א'**, כתובענה ייצוגית - עפ"י סעיף 210 לחוק החברות, התשנ"ט - 1999 (להלן: "**חוק החברות**").

ב. להגדיר את הקבוצה בשמה מוגשת התובענה הייצוגית כדלקמן:

"כל מי שהחזיק מניות של חברת פויכטוונגר השקעות (1984) בע"מ (להלן: "החברה"), בתאריך 30.4.01, למעט - הנתבע, קרוביו, החברה, חברות קשורות לחברה ולמעט נושאי משרה בחברה."

ג. ליתן הוראות בדבר אופן פרסום ההחלטה ונוסחה, ולחייב את המשיב בהוצאות הפרסום.

ד. להשית על המשיב את הוצאות הבקשה ושכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ.

אלה נימוקי הבקשה :

פתח-דבר

1. עניינה של בקשה (ותובענה) זו הינה הפרה של הוראות הפרק הדרן בהצעת רכש בחוק החברות, על-ידי המשיב.
2. כתוצאה מהפרת הוראות החוק הני"ל, הגיע המשיב לאחזקה העולה על 25% מהון המניות של החברה והפך לבעל דבוקת שליטה בחברה. בדרך זו עלה בידי המשיב להתחמק מהוראות חוק החברות המחייבות אותו לפנות בהצעת רכש לבעלי מניות החברה, בעת רכישת דבוקת שליטה.
3. אילו היה נוהג המשיב בהתאם להוראות החוק, אזי בכדי להגיע לדבוקת שליטה בחברה, היה עליו להציע לרכוש מחברי הקבוצה, לפחות 5% מהון מניות החברה.
4. המבקשת וחברי הקבוצה עותרים איפוא בבקשה להכיר בתובענה דנן, כייצוגית, ובמסגרתה, מבקשים הם שהמשיב יפצה אותם בסכום אותו אמורים היו לקבל, אילו היה נוהג המשיב בהתאם להוראות החוק.
ואולם ראשון ראשון ואחרון אחרון.

הצדדים לפרשה דנן

5. המבקשת החזיקה בתאריך 30.4.01 - 440 ע.נ. של מניות החברה.
העתק אסמכתא בדבר החזקות המבקשת במניות החברה בתאריך 30.4.01 מצורף לבקשה זו ומסומן כנספח ב'.
6. המשיב היה בעל מניות בחברה בתקופה הרלוונטית לבקשה זו ושימש יו"ר דירקטוריון החברה עד לתאריך 26.8.01, ארבעה ימים לאחר שמכר אחזקותיו בה.
7. למען הסדר הטוב יצויין כי שמה של החברה היה בעבר - אפקון פרויקטים 84 בע"מ; בתאריך 28.3.01 שונה שם החברה לשמה הנוכחי - פויטכונגר השקעות (1984) בע"מ.
העתק תעודת שינוי שם מתאריך 28.3.01 מצורף לבקשה זו ומסומן כנספח ג'.

העובדות

8. בתאריך 1.1.02 רכש המשיב 8,650 ע.נ. מניות של החברה, והגיע להחזקה של 22.08% מהון מניות החברה.
העתק דו"ח מידי על שינויים בהחזקת בעל עניין מיום 1.1.02, המתייחס למשיב, מצורף לבקשה זו ומסומן כנספח ד'.

9. בתאריך 3.1.2001 פרסמה החברה דו"ח מיידי שעניינו - הצעה פרטית חריגה למשיב (להלן: "ההקצאה הפרטית"). במסגרת ההקצאה הפרטית אישרו ועדת הביקורת ודירקטוריון החברה, בין היתר, הקצאה פרטית של 300,000 ע.ג. מניות החברה למשיב.
- העתק הדו"ח המיידי של החברה בעניין ההקצאה הפרטית מצורף לבקשה ומסומן כנספח ה'.
10. בתאריך 1.2.01 התכנסה אסיפת בעלי המניות של החברה ואישרה את ההקצאה הפרטית למשיב.
11. בתאריך 4.2.01 דיווחה החברה כי מחיר המימוש של המניות אשר הוקצו למשיב במסגרת ההקצאה הפרטית, הינו 6.61 ₪ למניה.
- העתק דיווח החברה בדבר מחיר מימוש המניות שהוקצו למשיב, מצורף לבקשה זו ומסומן כנספח ו'.
12. ודוק. על אף העובדה שלא בלטה כל תכלית הנובעת מההקצאה הפרטית, למיטב ידיעת המבקשת, לא היה לחברי דירקטוריון החברה שאישרו את ההקצאה הפרטית, לחברי ועדת הביקורת או לבעלי המניות בחברה (למעט המשיב עצמו), סיבה "לחשוד בכשרים".
13. מימוש המניות שהוקצו למשיב במסגרת ההקצאה הפרטית, במועד ההקצאה, היה מביא את המשיב לאחזקה של 23.64% במניות החברה, ולא היה בכך כדי ליצור דבוקת שליטה בחברה (25% מהון המניות של החברה). דומה כי אף לא אחד יכול היה לנחש, במועד ההקצאה הפרטית, את התוכנית אשר רקם המשיב כמו גם את דרך הוצאתה לפועל בשלב מאוחר יותר.
14. במהלך החודשים פברואר 2001 - אפריל 2001 (למעט בתאריך 30.4.01 כפי שיובהר להלן) לא שילם המשיב את סכום המימוש בגין המניות שהוקצו לו במסגרת ההקצאה הפרטית ולפיכך לא הוקצו למשיב המניות שבמסגרת ההקצאה הפרטית.
15. יחד עם זאת, החל מתאריך 3.1.01 ועד לתאריך 29.4.01 רכש המשיב טיפין טיפין ובהזדמנויות שונות, כמות מניות של החברה, אשר הביאה אותו להחזקה של 24.95% מהון מניות החברה.
- העתקים של דו"חות מידיים על שינויים בהחזקת בעל עניין, המתייחסים למשיב, החל מתאריך 3.1.01 ועד לתאריך 29.4.01 מצורפים לבקשה זו ומסומנים כנספחים ז' - 11/ז.
16. רק בתאריך 30.4.01 החליט המשיב לנצל את "בנק" המניות שהועמד לרשותו במסגרת ההקצאה הפרטית; במועד זה שילם המשיב לחברה, בעבור 10,000 ע.ג. של מניות החברה בלבד, סך של- 66,100 ₪, ובאחת הפך לבעל דבוקת שליטה בחברה, היות ומאותו רגע החזיק המשיב ב- 25.02% מהון מניות החברה.
- העתק דו"ח מיידי על שינויים בהחזקת בעל עניין מיום 30.4.01, המתייחס למשיב, מצורף לבקשה זו ומסומן כנספח ח'.

17. למען הבהירות, להלן תפורט המסגרת הנורמטיבית הקבועה בחוק החברות, אשר חלה בכל הקשור לדרך רכישת המניות של בעל מניות בחברה, עת קיים סיכוי ליצירת "דבוקת שליטה" בחברה.

17.1. כך למשל קובע סעיף 328 (א) לחוק החברות כי מקום בו לא קיימת, בחברה ציבורית, דבוקת שליטה (גורם המחזיק ב- 25% מהון מניות החברה או יותר) אזי שומה על החפץ להגיע ליעד זה (דבוקת שליטה) לפנות בהצעת רכש לכלל ציבור בעלי המניות בחברה, ולרכוש מהם לפחות 5% מהון המניות.

הרציונאל העומד בבסיס הוראה זו הינה להעניק לכלל בעלי המניות בחברה, את ההזדמנות להשתתף גם הם בקבלת תמורה בגין "פרמיית" השליטה שמקבל בעל דבוקת השליטה, שכן כידוע לשליטה בחברה יש ערך כלכלי עצמאי (תשלום פרמיה מיוחדת בגין רכישת שליטה בחברה).

17.2. למעלה מהצורך יצוין כי חוק החברות מטיל חובה נוספת על בעל מניות לצאת בהצעת רכש, כאמור, וזאת כאשר מבקש הוא להגדיל את החזקותיו בחברה, מעל ל- 45% מהון המניות שבה (אלא אם כן קיים בעל מניות אחר המחזיק בלמעלה ממחצית הון המניות בחברה).

18. ודוק: המעבר של המשיב (באופן המתואר לעיל) מעבר לרף אחזקה של 25% ממניות החברה, איפשר לו להמשיך ולרכוש מניות החברה "באופן חופשי" (מבלי שיהא עליו לפנות בהצעת רכש לבעלי המניות האחרים בחברה).

19. כך אכן פעל המשיב.

בתאריך 23.5.01 רכש המשיב 250,000 ע.נ. של מניות החברה ובתאריך 29.5.01 רכש המשיב 95,162 ע.נ. של מניות החברה. בעקבות רכישות אלה הגיע המשיב להחזקה של 27.34% ממניות החברה.

העתקי דו"חות מידיים על שינויים בהחזקת בעל עניין, המתייחסים למשיב, מתאריך 23.5.01 ומתאריך 29.5.01 מצורפים לבקשה זו ומסומנים כנספחים 1/ט – 2/ט בהתאמה.

20. לאחר שהשלים המשיב את השלב הראשון בתוכניתו (רכישת דבוקת שליטה בחברה) פנה המשיב ליישום החלק השני בתוכנית – מימוש פירות רכישת דבוקת השליטה.

בתאריך 22.8.01 מכר המשיב את אחזקותיו בחברה ונותר עם אחזקה זעומה של 0.16% מהון המניות של החברה.

העתק דו"ח מידי על שינויים בהחזקת בעל עניין מיום 22.8.01, המתייחס בין היתר למשיב, מצורף לבקשה זו ומסומן כנספח 1'.

21. ודוק היטב. המשיב מכר את כמות המניות שברשותו (4,010,934 ע.נ.) לפי שער של 15.46 ₪ לכל מנייה (שער הגבוה במאות אחוזים משער השוק של המניות); כך שילשל המשיב לכיסו סך של - 62,009,039 ₪.

עילות התביעה**הוראות החוק**

22. עסקינן בחלק השמיני לחוק החברות שעניינו "רכישת חברות"; הפרק השני לחלק זה עניינו - "הצעת רכש מיוחדת".

23. בסעיף 338 (ג) לחוק החברות (המצוי בפרק השני לחלק השמיני של החוק - הפרק הדין ב"הצעת רכש מיוחדת") נאמר:

הפרת הוראות פרק זה היא הפרת חובה חקוקה כלפי בעלי המניות בחברה.

24. הוראת החוק שהופרה על-ידי המשיב מוסדרת בסעיף 328 (א) לחוק החברות, וזו לשונה:

בחברה ציבורית, לא תבוצע רכישה שכתוצאה ממנה ייהפך אדם להיות בעל דבוקת שליטה אם אין בחברה בעל דבוקת שליטה, וכן לא תבוצע רכישה שכתוצאה ממנה יעלה שיעור החזקותיו של הרוכש מעל ארבעים וחמישה אחוזים מזכויות ההצבעה בחברה, אם אין אדם אחר המחזיק למעלה ממחצית מזכויות ההצבעה בחברה, אלא בדרך של הצעת רכש לפי הוראות פרק זה (להלן – הצעת רכש מיוחדת).

25. חוק החברות שהסדיר לראשונה במסגרת חקיקה ראשית, את נושא הצעת רכש, קבע כאמור, כי מקום שאין בחברה ציבורית דבוקת שליטה (דהיינו גורם המחזיק ב- 25% מהון מניות החברה או יותר), אזי שומה על החפץ להגיע ליעד זה, לפנות בהצעת רכש לכלל ציבור בעלי המניות בחברה ולרכוש מהם לפחות 5% מהון המניות בה.

כאמור, הרציונאל העומד בבסיס הוראה זו הינו להעניק לכלל בעלי המניות בחברה, את ההזדמנות להשתתף בקבלת תמורה בגין "פרמיית" השליטה שמקבל בעל דבוקת השליטה.

26. הדברים באים לידי ביטוי גם בדברי ההסבר להצעת חוק החברות, כדלקמן:

"...ההסדר החקיקתי המוצע חל רק במצבים בהם אין בחברה, ערב השליטה, בעל מניות אחד השולט בחברה "דרך קבע", וכאשר הרכישה תקנה לרוכש "דבוקת שליטה", כלומר מספר מניות המאפשר לו לשלוט באופן אפקטיבי בחברה. בד בבד עם היווצרותו של כח זה בידי הרוכש, נדחקים יתר בעלי המניות בחברה למעמד נחות, הוא המעמד של בעלי מניות מיעוט בחברה הנשלטת על ידי אחר. אכן, מחקרים אמפיריים מוכיחים כי ירידה זו במעמדם של בעלי המניות משתקפת בירידה בער מניותיהם.

3. המסקנה הראשונה המתבקשת מאבחנה זו היא, כי הרוכש לא יוכל לרכוש לעצמו דבוקת שליטה בחברה הנרכשת ("חברת המטרה"), אלא אם הציע את הצעתו למכלול בעלי מניותיה בתנאים שיויוניים (סעיף 374 (להצעת החוק – הח"מ)). בצורה כזו יימנע מצב שבו חלק מבעלי המניות - אלה שמכרו את דבוקת השליטה - יוכלו לגרוף רווחים נאים במכירה, ואילו יתר בעלי המניות, אלה שלא מכרו את מניותיהם לרוכש, יספגו את ההפסד (והרי זוהי בדיוק הסיטואציה שהתרחשה במקרה שבפנינו ואותה ביקש החוק למנוע – הח"מ)."

העתק הפרק הדין בהצעת רכש בהצעת חוק החברות ודברי ההסבר לו, מצורף לבקשה ומסומן **בנספח יא'**.

27. על מנת להקדים תרופה למכה, להלן תתייחס המבקשת לסוגיה אשר עשויה להיות מועילת בידי המשיב, בתשובה לבקשה זו. במה דברים אמורים.

28. חוק החברות צפה אפשרות לפיה תבקש חברה לבצע הקצאת מניות פרטית (למשל לצורך גיוס הון לפעילות החברה); במסגרת הקצאת מניות פרטית זו, עשויה להיווצר בחברה, דבוקת שליטה אשר לא היתה קיימת קודם לכן.

במקרה כזה, על מנת שלא לפגוע ביכולת החברה לממש הקצאת מניות פרטית כזו, פטר המחוקק את בעל המניות אשר עשוי להפוך לבעל דבוקת שליטה, מהצורך לפרסם הצעת רכש. הכל כמפורט להלן.

29. הוראת סעיף 328 (ב) לחוק החברות קובעת כי:

הוראת סעיף קטן (א) לא תחול על רכישה של מניות בהצעה פרטית.

30. מכאן שלשון הסעיף פשיטא, מלמדת כי אין חובה במתן הצעת רכש, מקום בו נוצרת דבוקת שליטה בעקבות הקצאת מניות פרטית. דא עקא, שהשימוש אותו עשה המשיב בהוראת חוק זו, חוטא אחר הוראות החוק וכוונת המחוקק.

לטענת המבקשת כל פרשנות אחרת, יש בה כדי לעשות פלסטר את כל הרציונאל שעומד בבסיס פרק זה בחוק החברות.

31. באשר לפרשנות דברי חקיקה נקבע במסגרת דנ"א 690/94 בנק הפועלים נ' שמעון כהן פ"ד מט (3) 245 מפי כב' השופט ט. שטרסברג-כהן, כדלקמן:

7. קודם שאפרט את הטעמים שהביאוני למסקנה הנ"ל ראוי שאעמוד בקצרה על כללי הפרשנות העולים מן הפסיקה ומדברי המלומדים, עליהם מושתתת מסקנתי.

הסוגיה שבפנינו עניינה משמעותו הנכונה של המונח "חקלאי" כהגדרתו בחוק ההסדרים. "הגדרת מונח בסעיף ההגדרות בחוק אינה מהווה - כשלעצמה - הוראה נורמטיבית, אלא מסגרת לשונית ורעיונית

הלובשת לבוש נורמטיבי באמצעות סעיפי החוק העושים שמוש באותו מונח. לפיכך, עלינו לבחון את [252] מכלול ההקשרים בהם הופיע המונח כדי לעמוד על פרשנותו הראויה. "בג"צ 1255/94 "בזק" החברה הישראלית לתקשורת בע"מ נ' שרת התקשורת (טרם פורסם)). נקודת המוצא לקביעת "המשמעות הנכונה" של דיבור בחוק היא הלשון שנקט המחוקק. אלא שהלשון היא אך ורק נקודת המוצא של הפרשן. על הפרשן לתת ללשון החוק את המשמעות המגשימה את תכליתו. על תכלית זו למד הפרשן ממקורות נוספים על לשון החוק. עמד על כך הנשיא שמגר: "מלאכת הפרשנות של ביטוי המובא בחוק תחילתה, כמובן, בנוסח החוק עצמו. אולם לשון החוק איננה עומדת בפני עצמה כשהיא תלושה מכל הקשר. 'החוק הוא מכשיר לשם ביצועה של מטרה תחיקתית ולכן הוא צריך פרשנות לפי המטרה הגלומה בו'..."

על מטרה זו ניתן ללמוד מלשון החוק, ממקומה ומהקשרה הגיאומטרי והאיכותי של ההוראה בחוק ובחקיקה בכלל, כמו גם מן ההסטוריה התחיקתית, היינו מתוך מכלול הגורמים והנסיבות אשר הביאו להעלאתו של ההסדר בו מדובר למדרגת חוק חרות" (ע"א 93/88 מעבדות טרבינוול (ישראל) בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים, פ"ד מו(2) 385 בעמ' 396. לפרשנות הוראה בחוק עפ"י תכליתה ולמקורות מהם למד הפרשן על תכלית זו ראה עוד ע"א 165/82 קיבוץ חצור נ' פקיד שומה רחובות, פ"ד לט(2) 70, בג"צ 47/83 תור אויר (ישראל) בע"מ נ' יו"ר המועצה לפיקוח על הגבלים עסקיים, פ"ד לט(1) 169, ע"פ 3027/90 חברת מודיעים בינוי ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(4) בע"מ 364. כן ראה א' ברק פרשנות במשפט כרך שני פרשנות החקיקה (תשנ"ג) בעמ' 291-294."

32. בענייננו, ברור כי מטרת החוק וכוונת המחוקק לא באה על מנת לאפשר למשיב לפעול כפי שפעל ולהתחמק בדרך זו ממתן הצעת רכש. במה דברים אמורים.

33. כאמור לעיל, ההקצאה הפרטית העמידה לרשות המשיב אפשרות לרכוש, בהתאם להחלטתו, מניות של החברה (עד לכמות של 300,000 ע.נ.); כך יצר המשיב "בנק" מניות עתידי, בו יכול היה לעשות שימוש כרצונו, והכל על מנת לעקוף את הוראות חוק החברות ולהימנע מהצורך בלצאת בהצעת רכש, כנדרש.

בפועל ניצל המשיב "זכות" זו על מנת לחסוך בעלויות הגבוהות הכרוכות ביציאה בהצעת רכש לציבור בעלי המניות ובמימושה.

34. על-פני הדברים ברי כי המשיב, אשר לא רצה לשאת בתשלום העלויות הכרוכות ביציאה בהצעת רכש לרכישת 5% מהון המניות המוחזקות בידי בעלי המניות בחברה, ובמימושה, עשה שימוש ציני בהוראת סעיף 328 (ב) לחוק החברות.

כך בתייחוס ובעורמה, עלה בידי המשיב לזכות בדבוקת שליטה בחברה; לאחר מכן, בחלוף כ- ארבעה חודשים, מימש המשיב את דבוקת השליטה שבידיו, תוך שהוא גורף את מלוא פרמיית השליטה לידי, וכשהוא מותיר את חברי הקבוצה וידיהם על ראשם.

הנזק

35. את שווי הסכום אותו "חסך" המשיב ואשר אותו היה עליו לשלם לחברי הקבוצה, אילו היה נוהג בהתאם להוראות החוק, ניתן לחשב בנקל.
36. לטענת המבקשת השווי ההוגן של כל מניה ממניות החברה (שווי בו היה על המשיב לרכוש מתברי הקבוצה 5% ממניות החברה) עומד על סך של 15.46 ₪.
- שווי זה נגזר משווי מניית החברה כפי שנקבע על-ידי המשיב עצמו, בעת שמכר את דבוקת השליטה בחברה והוא נזכר במפורש בדיווח המייד (נספח י' לעיל). דומה כי לא יכול להיות מדד טוב יותר לקביעת שווי המניות.
- ודוק. מכירה זו בוצעה, כאמור, על-ידי המשיב, בחלוף פחות מארבעה חודשים מיום שרכש המשיב את דבוקת השליטה.
37. כאמור, בהתאם לקבוע בסעיף 328 (א) לחוק החברות היה על המשיב לצאת בהצעת רכש מיוחדת לחברי הקבוצה.
- בהתאם להוראות סעיף 332 לחוק החברות נקבע כי:

הצעת רכש מיוחדת לא תתקבל אלא אם כן, נרכשו לפיה מניות המקנות לפחות חמישה אחוזים מזכויות ההצבעה בחברה.

- מכאן שחובה היתה על המשיב לפנות בהצעת רכש מיוחדת לחברי הקבוצה ולרכוש לפחות 5% ממניות החברה, על מנת לקיים אחר מצוות המחוקק.
38. למיותר לציין כי חברי הקבוצה היו נעדרים להצעת הרכש ומסכימים למכור למשיב את מניותיהם (ליתר דיוק 5% ממניותיהם) היות וכאמור התמורה אשר שולמה למשיב בעבור מניותיו (אותה תמורה בה היה על המשיב לרכוש את מניות חברי הקבוצה) גבוהה במאות אחוזים משווי מניות החברה, כפי שנקבע במהלך המסחר בבורסה.
39. נוכח האמור לעיל, הסכום המינימאלי אשר היה על המשיב לשלם למבקשת (לו פעל בהתאם לדין) מסתכם בסך של 340 ₪, בהתאם לחישוב להלן:
- $$5\% \times 440 \text{ (סה"כ המניות שהחזיקה המבקשת)} = 22 \text{ מניות}$$
- $$22 \times 15.46 \text{ ₪ (שווי מניה אותו היה על המשיב לשלם)} = 340 \text{ ₪}$$
40. מכאן וכנגזר מהאמור לעיל, הסכום המגיע לכלל חברי הקבוצה, הינו 5% מכמות המניות המוחזקות על-ידם כפול 15.46 ₪ (שווי המניה אותו היה על המשיב לשלם).
41. למיותר לציין כי עם ביצוע תשלום התמורה לחברי הקבוצה, יועברו לבעלות המשיב, כל המניות אשר "נרכשות" על-ידי, בהתאם למבוקש בבקשה זו (בכמות השווה ל-5% מהון המניות של החברה).

התנאים הדרושים להכרה בתובענה כייצוגית

כללי

42. סעיף 210 לחוק החברות - קובע כדלקמן:

(א) בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית אם מצא כי, לכאורה, נתקיימו כל התנאים האלה:

(1) נתקיימו יסודות העילה, ומקום שיסוד מיסודות העילה הוא נזק, די בכך שהתובע הראה לכאורה, לענין הנזק, את נזקו הוא;

(2) שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה יוכרעו בתובענה;

(3) התובענה הייצוגית היא הדרך המתאימה ביותר להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין בשים לב, בין היתר, לגודלה של הקבוצה;

(4) ענינם של כל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת בידי התובע; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בענין זה.

(ב) בית המשפט לא יאשר את התובענה הייצוגית אם מצא כי התובענה הוגשה בחוסר תום לב.

43. להלן נבחן את תנאי הסף ביחס למקרה שבפנינו ונראה כי הם מתקיימים.

עילות התביעה והנזק לתובע

44. לעניין זה יוחד לעיל פרק נפרד.

לטענת המבקשת כמפורט בבקשה זו, אין חולק שקיימת (לפחות לכאורה), עילת תביעה נגד המשיב וכי נגרם (לפחות לכאורה) נזק למבקשת וליתר חברי הקבוצה.

שאלות מהותיות של עובדה ומשפט, המשותפות לקבוצה, יוכרעו לטובת הקבוצה

45. השאלות העובדתיות והמשפטיות המשותפות לחברי הקבוצה הינן:

45.1. האם הפר המשיב את הוראת סעיף 328 לחוק החברות?

45.2. האם זכאים חברי הקבוצה לפיצויים מהמשיב כתוצאה מהפרת הוראות החוק ומה גובהם?

46. במסגרת הדיון בתובענה הייצוגית יוכרעו השאלות המשותפות לכלל חברי הקבוצה, שפורטו לעיל, ובתי המשפט לא יידרשו לדון באותם עניינים מספר פעמים.

למותר להעיר, שריבוי התדיינות באותם עניינים יטריד פעמים רבות את בתי המשפט, יגרום לעומס מיותר, ועלול להביא לתוצאות שונות ואף סותרות, חלילה.

התובענה הייצוגית הינה הדרך העדיפה, המוצדקת וההוגנת להכרעה במחלוקת

47. המדובר במספר גדול של בעלי מניות שהינם אנונימיים. היות ושיעור הנזק שנגרם לכל אחד ואחד מחברי הקבוצה, אינו עולה, ככל הנראה, כדי סכום המצדיק הגשת תביעה אישית, הרי שבירור התובענה על דרך תובענה ייצוגית מהווה פתרון פרוצדורלי יעיל, הוגן ומתאים בנסיבות הענין.

גודלה של הקבוצה

48. העובדה כי מדובר בחברה ציבורית, מקימה חזקה ביחס לגודלה של הקבוצה ואנונימיות חבריה, דבר המצדיק את ניהול התובענה כתובענה ייצוגית.

ייצוג הולם של ענייני הקבוצה

49. למבקש ולבאי-כוחו הכישורים הנדרשים, לפעול במידת המקצועיות, הרצינות והחריצות הראויה, ולנהל את התובענה, עבור כל חברי הקבוצה, ביעילות ובהגינות.

50. אין כל ניגוד אינטרסים בין המבקש לבין יתר חברי הקבוצה ולא עומדת כנגד המבקש "הגנה מיוחדת".

סיכום

51. תצהירו של מנכ"ל המבקשת מצורף לבקשה לאימות העובדות המפורטות במסגרתה.

52. מכל האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כדלקמן:

52.1. לאשר למבקשת להגיש את התובענה המצורפת לבקשה זו כנספח א', כתובענה ייצוגית, על-פי סעיף 210 לחוק החברות.

52.2. להגדיר את הקבוצה בשמה מוגשת התובענה הייצוגית כדלקמן :

"כל מי שהחזיק מניות של חברת פויכטוונגר השקעות (1984) בע"מ (להלן: "החברה"), בתאריך 30.4.01, למעט - הנתבע, קרוביו, החברה, חברות קשורות לחברה ולמעט נושאי משרה בחברה."

52.3. ליתן הוראות בדבר אופן פרסום ההחלטה ונוסחה, ולחייב את המשיב בהוצאות הפרסום.

52.4. להשית על המשיב את הוצאות הבקשה ושכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ.

יוקני שמש, עו"ד

עמית מנור, עו"ד

ב"כ המבקשת